

Rakovina

Rakovinový nádor je jen projev rakoviny, následkem. Člověk může mít rakovinu, která se nemusí projevit nádorem. Například rakovina krve – leukemie, rakovina kostí a podobně.

Každá nemoc je způsobena selháním imunitního systému těla!!!

V každém těle v každé vteřině vznikají rakovinové buňky u všech lidí. Pokud je imunitní systém v pořádku, tak je vyhledá a okamžitě zničí.

Víme například to, že aby obranný systém pracoval odpovídajícím způsobem, musí mít celou řadu substancí, které k tomu potřebuje. A zároveň nemohou být v těle substance, které mu zabraňují správně pracovat. Ke správnému fungování obranného systému potřebuje lidský organismus odpovídající množství bílkovin, vitamínů, minerálů a příslušné bakterie. Naopak velkou překážkou jsou těžké kovy, cizopasnici a celá řada různých toxinů, které vyvolávají tzv. oxidační stres (neboli kyslíkový stres), například pesticidy, herbicidy, glyfosát, chemické léky, chemoterapie, ozařování atd.

Faktory, které způsobují selhání imunity s následkem vzniku rakoviny:

- Nedostatečné okysličení buněk
- Oxidační stres – volné radikály
- Hladina homocysteinu větší než 6
- Nedostatek vitamínů, zejména D, K2
- Nedostatek minerálů, zejména jodu, křemíku, selenu,
- Zničený mikrobiom ve střevech
- Poškozený nebo nefunkční lymfatický systém
- Těžké kovy (např. kadmium způsobuje rakovinu plic)
- Překyselení organismu, zejména nadměrnou spotřebou cukru, tuků, soli
- Ionizujícím zářením (např. mamografií), ozařování, rentgen,
- Elektromagnetické záření
- Jedovaté látky v potravinách: pesticidy, herbicidy, glyfosáty apod.
- Stres a dlouhodobé vyčerpání
- Při oslabené imunitě rakovinu způsobují i plísňe a viry
- zanesením patogenních rakovinových buněk odjinud, např. při transfuzi
- energetické bloky v těle

Nedostatečné okysličení buněk

Již téměř před sto lety pan doktor Wartburg dostal Nobelovou cenu za objev, že každá zdravá buňka pokud je okysličená jen z 25 % a méně **se nevratně mění na rakovinovou**. Základem pro okysličení všech buněk je i způsob dýchání. Aby červené krvinky mohly uvolnit kyslík, potřebují i dostatečné množství kysličníku uhličitého. Nato se musí vždy pamatovat!!!

Problémem nedostatečného okysličení buněk jsou zejména záněty. Ty způsobují otoky. Ty zase způsobují tlak na tepny a žíly a zamezují přísunu krve pro okysličení buněk.

Oxidační stres – volné radikály

Mnoho reakcí v těle probíhá za účasti kyslíku. Podstata těchto reakcí spočívá ve výměně elektronů. Elektrony krouží kolem jádra atomu v párech. Když se od určitého atomu kyslíku uvolní jeden elektron, znamená to, že nemá druhý elektron, s nímž by tvořil stabilní pár. Taková částice je tzv. **volný radikál**. Volný radikál může existovat úplně nezávisle. Může vznikat i u dusíku. **Volné radikály jsou částice, které mají neobyčejně silný oxidační potenciál**. Což je dobře, ale zároveň i špatně. Volné radikály jsou naším obranným systémem používány např. k boji s patogeny – to je dobře. Když je ale volných radikálů značně více a náš vnitřní antioxidační systém není schopen si poradit s tak velkým počtem, dochází k příliš velkému množství oxidačních reakcí – a to je velmi špatně! Volný radikál „krade“ jiným atomům chybějící elektron, tyto atomy zase „kradou“ jiným a máme co dělat s řetězovou reakcí. Látky se působením volných radikálů rozpadají na menší sloučeniny a molekuly, které jsou pro naše tělo často velmi nebezpečné.

V těle máme určité množství **antioxidačních látek**, které odevzdají volným radikálům svůj elektron, avšak přesto nejsou pro naše tělo škodlivé.

Pokud volných radikálů je podstatně více než antioxidantů, tak dojde k **OXIDAČNÍMU STRESU** a to už je cesta k mnoha nemocím a tragédiím.

Okysličení tuků a cholesterolu v těle volnými radikály vytvoří z prospěšných látek přímo nebezpečné jedy.

Oxidační stres vyvolávají rovněž ekologické činitele, jako například toxiny, obsažené v tabákovém kouři, patogeny nacházející se uvnitř buňky a rovněž

ionizující záření. Volné radikály jsou generovány i například nesprávným cvičením, přespřílišnou námahou.

Chemoterapie a ozařování jsou největším zdrojem volných radikálů.

Mnoho vědců se domnívá, že každá choroba vzniká v důsledku působení volných radikálů.

Hladina homocysteinu

Větší hladina homocysteinu než 6 je otravou krve. Hladinou homocysteinu se musíme v první řadě zabývat téměř u všech civilizačních nemocí.

Nedostatek vitamínů D a K2

Receptory vitamínu D jsou na každé buňce člověka. Farmakomafie tvrdí, že vitamín D je důležitý pouze těsně po narození a to jen pro kosterní systém a že denní dostačující dávka pro dospělého je 400 UI vitamínu D3. U lidí, u kterých je diagnostikována rakovina v 95 % je současně zjištěna hladina vitamínu D v krvi pouze do 20 $\mu\text{mol/l}$ krve. Užíváním dávky 400 UI vitamínu D3 i u dětí od 3 let nepřesáhnete hladinu 20 $\mu\text{mol/l}$ a je bezvýznamná. Přitom výrazný pokles výskytu rakoviny je zaznamenán od hladiny 120 $\mu\text{mol/l}$ a světová zdravotnická organizace považuje za minimální hladinu vitamínu D v krvi na úrovni 75 $\mu\text{mol/l}$ krve. Denní dávka 400 UI vitamínu D3 pro zdraví člověka **nemá žádný význam!!!**

Farmakomafie ani při výskytu rakoviny nesleduje hladinu vitamínu D v krvi. Pouze likvidují imunitní systém člověka chemoterapií nebo ozařováním.

Vitamín D je prokazatelně jedním ze základních pilířů imunitního systému člověka. Jeho patřičná hladina je ZÁKLADEM předcházení nádorovým onemocněním.

Toxicita vitamínu D v krvi se začíná projevovat při hladině 300 $\mu\text{mol/l}$ krve. Proto je nutné minimálně jednou ročně si nechat vyšetřit hladinu vitamínu D v krvi.

Vitamín K2 není antioxidant, neodevzdává elektron jako vitamín C a neodstraňuje volné radikály, které již vznikly. Funguje lépe, zabraňuje jejich vzniku (zejména v mozku)! **Jedna z nejlepších ochran mozku je vitamín K2.**

Podle rozsáhlých výzkumů osoby s nejvyšší úrovní užívání vitamínu K2 měly téměř o 30 % menší riziko onemocnění na nádorové choroby než osoby s nejmenším průměrným užíváním.

Bylo pozorováno, že vitamín K2 brzdí rozvoj všech typů nádorového onemocnění plic! Podobně spasný vliv má vitamín K2 na nádory prostaty, krve (leukemie) či jater.

Vitamín K2 je však rovněž katalyzátor pro tělo, aby umělo vyrobit z vitamínu D 3 nám potřebný vitamín D.

Nedostatek minerálů

Měli bychom si uvědomit, že bez minerálů a stopových prvků bychom umřeli stejně rychle jako kvůli nedostatku vitamínu. Aby si člověk udržel náležitý zdravotní stav, **potřebuje 60 druhů minerálů, 12 druhů bílkovin, 16 druhů vitamínů a dva druhy nezbytných tuků každý den.** Jelikož minerály se nacházejí v zelenině a ne v ovocích, tak je lepší pít zeleninové šťávy než ovocné.

V současné době v zelenině je pouze 10 % minerálů oproti stavu před sedmdesáti léty. Na vině je zubožená půda, která se jen ždíme a neobohacuje se ničím, pouze dusíkatými hnojivy, výjimečně draslíkem a vápnem. Stopové prvky již z půdy vymizely a nejsou dodávány.

Největší podíl na tvorbě rakovin je nedostatek zejména **jódu a selenu** v potravinách. Farmakomafie se maximálně snaží omezovat přístup jódu a jodidu draselného. Nedostatek jódu v těle nám zničí nejen štítnou žlázu, ale je příčinou vzniku rakoviny prsu, prostaty atd.

Řada minerálů je popsána na stránkách klubu Alternativa – Karviná včetně doporučené dávky a odkud ji vzít zejména z přírodních produktů.

Zničený mikrobiom ve střevech

Až 80 % imunitního systému zajišťují střevní bakterie. Jak již jsem uvedl v minulosti na přednášce (je na stránkách klubu), farmakomafie prosadila do našeho života systematické ničení mikrobiomu a tím soustavné oslabování imunitního systému. Pesticidy, herbicidy, glyfosáty jsou ve velkém přidávány do potravin, ale mikrobiom nám je ničen i chemickými léky, penicilinem, chemoterapií a soustavně si mikrobiom ničíme používáním **jaru** na mytí nádobí, pracími prášky a avivážemi na bázi fosfátů a takzvanou kosmetikou napěchovanou škodlivými látkami a zejména **nebezpečným hliníkem.**

Naše tělo potřebuje až 30 000 druhů různých bakterií v patřičném množství, které vyrábějí látky, které si tělo samo neumí vyrobit. Tyto látky však potřebuje ke správnému chodu imunitního systému a správné funkci těla. Podle současných výzkumů dostatečné množství máme pouze u dvou až třech tisíců

bakterií. To je jedna z hlavních příčin našeho **mizerného zdraví a rychlého stárnutí**.

Poškozený nebo nefunkční lymfatický systém

Lymfatický systém to je odpadní kanalizační systém pro odvádění odpadních látek z těla. Tento systém však nemá nucený oběh jako krev pumpovaná srdcem. Přečerpávání těchto odpadních tekutin zajišťují svaly svým stahováním a roztahováním. V lymfatických tepnách jsou zpětné klapky, které umožňují průtok pouze v jednom směru. Zpětné klapky nesmíme poškodit zejména převápněním těla a nedostatkem vitamínu K2, cholesterolu a kolagenu.

Pokud nemáme dostatečný pohyb, odpadní tekutina neproudí a neodvádí škodliviny. Ty se koncentrují a způsobují záněty, nejčastěji v uzlinách. A to už je jen krůček ke vzniku rakoviny.

I nedostatečné množství tekutin v těle způsobuje ucpávání lymfatických cest, které způsobí napuchnutí okolí. Zejména se to projevuje při napuchnutí nohou. Pročištění lymfatických cest vyžaduje zvýšený přísun tekutin a pohyb, přesně opak toho, co vám doporučí váš lékař.

Těžké kovy

Zejména kovové nádoby pro uskladnění a přípravu potravin jsou velmi nebezpečné. Nedoporučuje se používat ani příbory, zde je však kontaminace malá. Jediný kov, který není tak nebezpečný je zlato. Těžké kovy se vážou na buňky v těle a způsobují jejich poškození s následným vznikem rakoviny.

Ionizující záření

Ionizující záření je schopno rozbít molekuly kyslíku a dusíku na samostatné atomy, které jsou známé jako volné radikály. Ionizující záření je schopno rozbít i další chemické vazby nám potřebných látek v těle včetně DNA apod. Poškozené membrány i mitochondrie buněk vedou často ke vzniku rakovinových buněk.

Elektromagnetické záření

Elektromagnetické záření je schopno poškodit naše buňky zahřátím na vyšší teplotu, než kterou naše buňky snesou bez poškození. Poškozené buňky pak nejsou schopny vstřebávat dostatečné množství kyslíku a jiných látek a tak se nevratně mění na rakovinové.

Jedovaté látky v potravinách

Pesticidy, herbicidy, glyfosáty, chemické léky, chemoterapie, jar a ostatní jedovaté látky nám postupně zničí střevní bakterie, zničí střeva (stanou se propustnými, tzv. tekoucími), překyselí nám krev a zanesou nám krevní řečiště látkami, které tělo neumí vyloučit. Při takto poškozené krvi nedochází k přenosu kyslíku do buněk a dochází k vzniku rakoviny. Rovněž dochází ke slepování červených krvinek, které pak ucpávají jemné tepny a cévy a tím rovněž zabraňují dodání kyslíku buňkám.

Jedovaté látky poškozují membrány buněk a při vniknutí do buňky poškodí nebo zničí mitochondrie a DNA apod. Což má za následek vznik rakovinových buněk.

Stres a dlouhodobé vyčerpání

Při stresech se do těla uvolňuje zejména adrenalin, který při dlouhodobém působení dokáže zničit imunitní systém. Při dlouhodobém napětí se krevního řečiště uvolní velké množství zejména kyseliny mléčné. Ta překyselí krevní řečiště a nedovolí plynulé okysličování buněk. Následkem je vznik rakoviny.

Při oslabené imunitě rakovinu způsobují i plísně a viry

Při oslabené imunitě se na mnoha místech v těle začnou přemnožovat plísně a viry. Napadnou membrány buněk a nedovolí jim řádné okysličování. Rovněž jsou schopny proniknout do buněk a poškodit je. Poškozené buňky jsou základem pro vznik rakovinových buněk.

Zanesením patogenních rakovinových buněk odjinud

Mateřské rakovinové buňky, kterých je v pokročilém stavu nádor asi jeden až dva procenta se časem vyvinou do takového stavu, že jsou prakticky nezničitelné chemoterapií ani zářením. Potvrzuje to řada vědeckých studií. Metastázy právě způsobují mateřské rakovinové buňky uvolněné do krevního řečiště. Běžně vznikající rakovinové buňky imunitní systém umí vyhledat a zničit. Mateřské rakovinové buňky však dokáže zničit pouze imunitní systém ve velmi dobrém stavu. Takovéto rakovinové bujení dokáže vzniknout prakticky transfuzí krve nebo transplantací.

Energetické bloky v těle

Zlost, nenávisť, závist, chamtivost, strach, stres apod. vyvolávají v těle energetické bloky o velmi nízkých vibracích, které omezují proudění životní energie. Většinu energie, které buňky potřebují, si získávají z proudící energie v našem těle. Pouze menší část energie si buňky vyrábějí v mitochondriích z glukózy nebo ketonů. Bez vnějšího přísunu energie zdravé buňky nemůžou existovat.